

1. Երբ մտնում եմ սրբարանը Քո,
Այնժամ սիրտն է իմ ասում.
«Ո՛վ ունեմ երկնքում ու երկրի վրա,
Քեզանից բացի ոչինչ չեմ ուզում»:

Տերն է իմ բաժինը (3), հավիտյան: (2)

2. Ու թե սիրտս ու մարմինս մաշվի,
Բայց հոգին իմ թող որ ասի.
«Տերն է սրտիս զորությունն ու բաժինը,
Թող Նրանով միշտ լցվի հոգիս»:

3. Թող միշտ վայելի իմ հոգին Քեզի
Եվ Քեզ սիրելով՝ անընդմեջ ասի.
«Բարի է, ո՛վ Տեր, մոտենալ Քեզի,
Հույսս Քեզ վրա միշտ պիտի լինի»: